

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Som det tydeligt, tror jeg, er fremgået af debatten, mener vi, at der er et ret stort behov for, at vi får en større drøftelse i Folketinget af, hvad det egentlig er for en harmonisering, der er i gang. Jeg er godt klar over, at hvis vi taler EU-terminologi, bliver det her gennemført som mellemstatslige afgørelser, og Danmark skal være enig, der er ikke nogen, der trækker det ned over hovedet på os, men derfor er der jo alligevel tale om, at når et flertal i Folketinget siger ja til at gå med i den ene rammeafgørelse efter den anden på det strafferetlige område, hvor man gør reglerne ens, og hvor man åbner for, at de regler, der er gældende i andre EU-lande, også kan anvendes i Danmark, jamen så er det en tiltagende harmonisering af det strafferetlige område, og det er, som Kommissionen har udtalt, et arbejde hen imod at gøre EU til ét retligt område, og det mener vi er meget væsentligt at få en større drøftelse af.

Nogle har forsøgt at sige det som om, at hvis ikke man går ind for alle de her mange rammeafgørelser, så er det, fordi man ikke ønsker at bekæmpe international kriminalitet.

For at der ikke skal være nogen tvivl, mener vi fra Enhedslistens side, at det er vigtigt, at vi samarbejder internationalt om at bekæmpe kriminalitet. Vi mener, det er vigtigt, at vi prøver at se på: Hvordan kan vi få et godt samarbejde, og hvordan kan vi prøve at få nogle regler, der ligner hinanden på forskellige områder?

Problemet er den måde, man gennemfører det på, hvor man sætter ønsket om harmonisering og ét retligt område i EU meget højt over både demokrati og retssikkerhed. For den måde, man gør det på, er jo ved at lave de her rammeafgørelser, som i det danske Folketing bliver behandlet meget, meget hurtigt på ganske kort tid, uden at der egentlig er en ordentlig drøftelse, som der er, når vi vedtager lovgivning. Når så lovforslagene kommer som her, jamen så kan vi ikke ændre særlig meget. Justitsministeriet har fra rammeafgørelse til lovforslaget her ændret på de små ting, de kunne, og det er selvfølgelig positiv, men det er meget begrænset, hvad vi kan gøre fra Folketingets side, og det mener vi demokratisk er et meget stort problem.

Fru Elisabeth Arnold havde en bemærkning om, at jamen det, der er tale om, er jo, at hvis man var blevet i et land, hvor man havde begået

en forbrydelse, så ville der ske det samme, som der nu sker med de regler, vi gennemfører. Det, fru Elisabeth Arnold bare glemmer, er, at det, man indfører med de her rammeafgørelser, er, at man kan beslutte i Litauen eller Grækenland, eller hvor det nu er henne, at der skal udføres indgreb i Danmark. Det er maskiner, der står i Danmark hos danske virksomheder, der kan beslaglægges.

Det er så en anden del af problemet, at når de her rammeafgørelser bliver sendt i høring, og man har en debat om dem, jamen så sender man dem ikke til den store del af det danske erhvervsliv, der egentlig er berørt af det her; man spørger ikke Dansk Industri, bankerne, databranchen osv. Det tror jeg er en stor fejl, og jeg håber, de på et tidspunkt vågner op hos det danske erhvervsliv og kommer til at se, hvad det egentlig er, der kan ske på det her område, når en domstol i et af de 24 andre EU-lande kan beslutte at beslaglægge en maskine med ganske store konsekvenser for en virksomhed i Danmark.

Kl. 14.50

Jeg mener også, det må give anledning til overvejelser hos politikerne i det danske Folketing, at vi med de rammeafgørelser – både dem, vi diskuterer i dag, og dem, der kommer i en lind strøm – åbner for, at myndigheder fra andre EU-lande får lov til at lave indgreb i Danmark i situationer, hvor vi har sagt, at det må dansk politi ikke. Vi har haft en demokratisk debat og fastsat nogle grænser for, hvad dansk politi må og ikke må, og er nået frem til, at der er nogle ting, de ikke må, hvorefter vi åbner for, at myndigheder fra andre EU-lande kan få lov til at gennemføre de indgreb. Jeg kan ikke forstå, at der ikke er flere, der kan se, at det må være et demokratisk problem.

Det fører mig så til slut frem til at sige vedrørende spørgsmålet om de nordiske lande, som jævnlige bliver hevet frem i debatten også, at der altså er den meget store forskel, at vi kender meget til reglerne i de nordiske lande, og at reglerne her bliver gennemført på en helt anden måde, end det foregår i EU-sammenhæng. Derfor kan man ikke bruge det, at vi for mange år siden har åbnet for et stort samarbejde mellem de nordiske lande, til at sige, at vi bare skal åbne for alt i forhold til EU-landene, for der er så stor forskel både på den viden, vi har, og på den grad af ensartethed, der er i retssystemerne og i, hvad vi opfatter som strafbart.